

§. 110. *Исполнѣтъ Голіаѡъ призовава Евреитѣ на бой.*

Подирь туй става бой съ Филистимлянитѣ. Когато дѣтѣ войски бѣхъ расположены една срѣщо друга, излѣзва отъ редѣтъ на иноплеменницитѣ единъ Филистимлянинъ, чловѣкъ силенъ и много едъръ, на име Голіаѡъ, и повторително призовава одного отъ Евреитѣ на единоборство. Той бѣ облеченъ въ броня, мѣденъ шлемъ му покрываше главата и мѣденъ щитъ браняше раменѣтъ му. Тогази Саулъ обѣща голѣмы награды и самата си дѣщеря врече да даде за жена на оногозъ, който бы побѣдилъ призователтъ; но никой не смѣеше да излѣзе на срѣща му. А Голіаѡъ укорно подиграваше Евреитѣ за страхливостъта имъ. (Царс. Я. зѣ. 1—34.).

§. 111. *Давидъ са прѣдставя за да са бие съ Голіаѡа.*

Давидъ смутенъ за посрамванъето на народѣтъ си, самоволно са прѣдставя за да са бие. Но Саулъ, като гледаше на възрастъта му не са увѣряваше да го остави, като рече: „Не можешъ ты дѣте да са биешъ съ такъвъ силенъ мжжъ.“ — А Давидъ му отговаря: „Не бой са, царю, когато азъ пасѣхъ бащинитѣ си овцы, дойде въ стадото расланъ и грабнѣ овца, азъ го погнѣхъ, убихъ го и отъ устата му отървахъ овцата. Сжщо тѣй убихъ и мечка. Богъ слѣдователно, който ма опази отъ расланѣтъ и отъ мечката, той ще ма опази и отъ тогози Филистимлянина.“ — Тогази Саулъ му дума: „Иди, Богъ ще бѣде твой помощникъ“. (Царс. Я. зѣ. 32—38.).